

7 Ιούνη 2015 στο χωριό Μεσούντα Άρτας στις 11 π.μ, τιμάμε τον ανυπόταχτο πρωτοκαπετάνιο του ΕΛΑΣ Άρη Βελουχιώτη.

70 χρόνια πριν, στις 16 Ιουνίου 1945, σε μία από τις πιο δύσβατες περιοχές της Ελλάδας, δίνει τέλος στη ζωή του, περικυκλωμένος από συμμορίες της Δεξιάς και τμήματα της Εθνοφυλακής, ο άνθρωπος που σφράγισε όσο λίγοι την Αντίσταση κατά των γερμανών και ιταλών κατακτητών, καταδιωκόμενος από εχθρούς και αποκηρυγμένος από το κόμμα του, ενάντια στο συμβιβασμό και τις «διαπραγματεύσεις», με εμπιστοσύνη στο λαό για τη ρήξη με τον αντίπαλο, δείχνοντας το δρόμο για τη νίκη. Το πολεμικό του ψευδώνυμο Άρης Βελουχιώτης κατά κόσμον Θανάσης Κλάρας, ετών 40, ο κομμουνιστής.

Συμπληρώνονται φέτος **70 χρόνια από τις 16 Ιουνίου 1945 που βρήκε το θάνατο ο Άρης Βελουχιώτης** μαζί με τον αντάρτη Τζαβέλλα στη χαράδρα του Φάγγου στη Μεσούντα Άρτας, αποκλεισμένοι σε μάχη με στρατιωτικά τμήματα της αντίδρασης και του εθνικού στρατού. Τα κεφάλια τους εκτέθηκαν για 2 μέρες κρεμασμένα στην κεντρική πλατεία των Τρικάλων. Σε μία από τις πιο δύσβατες περιοχές της Ελλάδας, έδωσε τέλος στη ζωή του ο άνθρωπος που σφράγισε όσο λίγοι την Αντίσταση κατά των γερμανών και ιταλών κατακτητών, καταδιωκόμενος από εχθρούς και αποκηρυγμένος από συντρόφους. Με αφορμή αυτή την επέτειο στηρίζουμε την εκδήλωση των εργατικών λεσχών στις 7 Ιουνίου 2015, στη Μεσούντα Άρτας με κεντρικό σύνθημα «Άρης Βελουχιώτης, 70 χρόνια ασύλληπτος». Ασύλληπτος από την αστική τάξη, τον «εθνικό κορμό», τις ηγεσίες.

Το μήνυμα της θυσίας: Ως καπετάνιος του ΕΛΑΣ έγινε ο απόλυτος τρόμος των φασιστών, η τιμή και η περηφάνια του μαχόμενου λαϊκού κόσμου. Το όνομά του έφτασε στις μέρες μας, τραγούδι και άνεμος, ένας από εκείνους που πηγαίνουν τα πράγματα ως το τέλος. Ο Άρης θα είναι για πάντα καρφί στο μάτι των κάθε λογής κοτζαμπάσηδων, του κάθε είδους ρουφιάνων, μπράβων και παρατρεχάμενων του συστήματος.

Γιατί ακόμη και όταν προδόθηκε κι έμεινε μόνος με μια χούφτα αντάρτες, δεν δίστασε να δώσει τη ζωή του για την λευτεριά και την τιμή του λαού. Γιατί ακόμη καλπάζει στο πλευρό όσων αντιστέκονται και αγωνίζονται για ένα κόσμο δίχως φασισμό, πόλεμο και πείνα, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Στο πρόσωπό του συμπυκνώνεται όλο το μεγαλείο και το δράμα του ελληνικού αντιστασιακού κινήματος, του μεγαλύτερου κινήματος Αντίστασης στην Ευρώπη τα χρόνια της Κατοχής.

Ο Άρης είχε τη διορατικότητα και την τόλμη να χαράξει κατά βάθος μια σωστή πολιτική γραμμή, απέναντι στην αδιέξοδη και τελικά ξεπουληματική πολιτική των «ομαλών δημοκρατικών εξελίξεων» που ακολούθησε το ΚΚΕ.

Είναι το πρότυπο του κομμουνιστή της εποχής που ξεκίνησε απ' τον Οκτώβρη και έφτασε στην Κούβα και στο Βιετνάμ, αλλά και του σημερινού και του μελλοντικού επαναστατημένου κομμουνιστικού κινήματος. Γι' αυτό αγαπήθηκε απεριόριστα απ' την ελληνική εργατική τάξη και τη φτωχή αγροτιά. Η δράση του, η επαναστατική στάση του σε όλες τις δυσκολίες, η προλεταριακή αδιαλλαξία του, η ταύτισή του με τις θυσίες και τα βάσανα του λαού μας, η θέλησή του να μην πειθαρχήσει σε μια συμφωνία που πρόδιδε τα λαϊκά συμφέροντα, ο ηρωικός θάνατός του, αναδεικνύουν τον πρωτοκαπετάνιο του ΕΛΑΣ σε φωτεινό παράδειγμα άξιου λαϊκού ηγέτη που ζει και θα ζει για πάντα στο μυαλό και στην καρδιά του λαού μας. Η φιλοσοφική λυδία λίθος του Άρη είναι πεντακάθαρη: «Ό, τι συμφέρει το λαό πρέπει να συμφέρει και το

κόμμα. Με αυτή τη βάση δεν θα βγούμε ποτέ μπερδεμένοι». (Πόση διαφορά, αλήθεια, απ' τη φιλοσοφία που αποπνέει η απόφαση της διαγραφής του: για το ΚΚΕ πάνω απ' όλα στέκεται το κομματικό αλάθητο και τα λαϊκά συμφέροντα πρέπει να υποταχθούν στην ακόμη και λαθεμένη κομματική γραμμή).

Οι ιστορικοί παραλληλισμοί με την σημερινή ελληνική πραγματικότητα είναι πάρα πολλοί:

Σήμερα κάνουν «έντιμους συμβιβασμούς» και έχουν «εταίρους» τους θύτες του λαού. Πέντε χρόνια ο ίδιος λαός κάτω από την οικονομική κυρίως αλλά και πολιτική και ιδεολογική μπότα των ίδιων ιμπεριαλιστών κατακτητών αναζητά δρόμους για την σύγχρονη απελευθέρωση. Αντί για δικαίωση του αγώνα των σύγχρονων θυσιών και των σημερινών νεκρών οι τωρινοί και προηγούμενοι κυβερνώντες και αριστεροί ηγετίσκοι αν και εκλέχθηκαν πατώντας πάνω στα δίκαια αιτήματα του λαού ετοιμάζουν:

Συμφωνίες με ΕΕ, ΔΝΤ, Θεσμούς και γενικά τους νέους χειρότερους δυνάστες - μια Νέα Βάρκιζα.

Αυτή η πανίσχυρη χρεομηχανή θα ρίξει στην οικονομική καταστροφή, την διαρκή ανέχεια, την διαρκή ανεργία και την εξαθλίωση τον κόσμο της εργασίας της πατρίδας μας για απροσδιόριστα μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ εκλέχθηκε εκπροσωπώντας την πλειοψηφία του εργαζόμενου λαού και την απαίτησή του για κάποιες ελάχιστες βελτιώσεις. Αντίστοιχα το ΕΑΜ εκπροσωπούσε και μέσα από την ΠΕΕΑ πάνω από 70% του λαού. Όμως και στις δυο ιστορικές καταστάσεις αυτός που ήταν και είναι κύριος της κυβερνητικής και κρατικής μηχανής είναι οι καπιταλιστές και τα επιτελεία τους με ρόλο αριστερού κομπάρσου για όσες φωνές ζητούσαν ή ζητούν στήριξη της κυβέρνησης. Τώρα η κυβέρνηση ειδικού σκοπού - τότε η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου «εθνικής ενότητας».

Στον δρόμο του αγώνα του Πρωτοκαπετάνιου του ΕΛΑΣ παλεύουμε για:

- Εφαρμογή μιας πολιτικής που έχει στο κέντρο της τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζόμενων και του λαού και για την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής υποταγής στο μαύρο μέτωπο κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ.
- Να βγει ο οργανωμένος λαός στο προσκήνιο και να καθορίσει αυτός με την πάλη και το κίνημά του τις εξελίξεις.
- Άμεση μονομερή κατάργηση των δανειακών συμβάσεων, των μνημονίων οποιασδήποτε μορφής και όλων των εφαρμοστικών τους νόμων.
- Μη αναγνώριση, παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους,
- Ρήξη και αποδέσμευση από την Ευρωζώνη και την Ε.Ε. σε πλήρη διαχωρισμό από φιλοαστικές και εθνικιστικές εκδοχές.

Παλεύουμε για μια άλλη αριστερά. Μια αριστερά ανεξάρτητη από το κράτος και τους μηχανισμούς του. Μια αριστερά ανυπότακτη κόντρα και ενάντια στην αριστερά της συνδιαλλαγής και της ήττας.

Η περιφερειακή κίνηση ΑΡΙΣΤΕΡή Παρέμβαση στην Ήπειρο (ΑΡ.Π.Η)

**Πληροφορίες για μετάβαση στη Μεσούντα στις κατά τόπους γραμματείες της ΑΡ.Π.Η*